

Øer er den 25 Aar. Ministeriet anser det derfor for forsvarligt her at gaa ned fra 30 til 25 Aars Alderen, da man i vore Nabolande, Norge og Tyskland, har vedtaget samme Aldersgrænse og i vort Naboland Sverige endog er gaaet ned til 24 Aar.

Lovforslaget tilsigter dernæst at sætte en bestemt lovfæstet Grænse for Folketingets Medlemstal.

— — — — —
Ændringen til Grundlovens § 37 gaar

ud paa at tilføje et nyt Punktum, saalydende: »Gifte Kvinder kunne ikke komme i Betragtning som umiddelbare Vælgere.« Ændringen til Grundlovens § 39 gaar ud paa at give Kvinder, som nu foreslaas at skulle have Valgret og Valgbarhed til Folketinget, Ret til i Fremtiden at kunne faa Sæde i Landstinget som kongevalgte Medlemmer.

Jeg anbefaler dette Forslag til det høje Tings Velvillie.

De engelske Kvinders Kamp for Valgretten.

(Fortsat.)

Fangerne løslades!

Der ventede de anholdte Suffragetter en Overraskelse, da de Lørdag Morgen blev fremstillede i Politiretten i Bow Street. Da den først Anklagede, *Mrs. Ethel Slade*, kom frem for Skranken, rejste »Kronens Advokat« sig og gjorde Rede for de Omstændigheder, hvorunder Kvinderne var blevet arresterede, og han endte med at sige, at Sagen havde været til nøje Overvejelse i Ministeriet, og at Ministeren var kommen til den Overbevisning, at »Offentligheden ikke vilde have nogen Fordel af, at denne Sag blev forfulgt«. Man ønskede ikke at føre Vidner.

Dommeren sagde derefter til den Anklagede: »Da Anklageren, i dette Tilfælde Kronen (ved Inderigsministeren) ikke ønsker at føre Vidner i denne Sag, er De løsladt«.

De øvrige arresterede Suffragetter og de to Mænd blev derefter ført ind, først en for en, derefter i Flokke paa 5—6 og fik samme Besked. Alle, der var anklaget for Gadeuorden og Ulydighed mod Politiet blev løsladte, hvorimod de, der havde gjort sig skyldige i Stenkast etc. blev holdt tilbage. — Den Menneskemængde, der havde forsamlet sig udenfor Bygningen, modtog de løsladte med Hurraraab. —

Pressen.

Naturligvis har denne »Kuldbøtte« paa Regeringens Side givet Anledning til stor Forbavselse, og Pressen giver højtlydt sin Forundring til Kende i følgende Overskrif-

ter: »Indenrigsministeren slaar Bak« (DailyNews), »Regeringen bange for at forfølge Suffragetterne« (The People), »Offentlig Fordel — og Indenrigsministeren« (Times), medens The Globe rent ud skriver: »Formodentlig er Mr. Churchill (Indenrigsministeren) bange for den Modstand Kvinderne kan byde ham ved de kommende Valg«.

Et andet Blad spørger:

»Er Ministeren bange for de Vidnesbyrd, der ved en Afhøring maatte fremkomme angaaende de »Ordre«, Politistyrken havde modtaget med Hensyn til sin Holdning ved denne Lejlighed?«

Om selve den frygtelige Kamp skriver Pressen denne Gang udførligere end ellers, vi gengiver et Par af de mange Uddrag, der findes i Votes for women:

Manchester Guardian: »Der er et Punkt i Kampen mellem Suffragetterne og Politiet, som fortjener at blive Genstand for Indenrigsministerens øjeblikkelige Overvejelse. Vi kunde inderlig ønske at afvende disse Fremstød, som vi beklager og anser for unyttige og skadelige, men de, som tager Del i dem, er Borgere ligesom vi andre, og de har samme Ret til at blive anstændigt behandlede og staa under Lovens Beskyttelse. Gennem mange upartiske Vidner og gennem to Breve, som vi idag offentliggør, er det meddelt os, at Politiet ikke i mindste Maade beskyttede Suf-